

Poul Færø, Brøðrasamkoman:

"Vit eru vorðnir meira frísinnaðir"

—Vit leggja ikki so stóra áherðslu á hvat er skeivt ella rætt, men hvussu ein skal fyrihalda seg har ein er, sigur hann

Fyri ikki so nógvum árum síðan var tað ikki dámt, at ein limur í Brøðrasamkomuni luttók í bóttleiki, dansi ella gekk í biograf. Hyggur ein í skrána á Norðoyarstevnu, so hevur Brøðrasamkoman í

Klakksvík ein týðandi leiklut. Skipað verður fyri fleiri útifundur uttanfyri Betesda.

Hvussu sær Brøðrasamkoman í Klakksvík í dag uppá hvussu ungdomurin týggjar sær. Poul

Færø:

—Lat meg siga tað beinanvegin, hetta er mín hugsan. Eg haldi, at Brøðrasamkoman hevur lagað seg eftir tíðini. Tó eru okkara grundsjónarmið tey somu.

—Eg haldi at í fyrirbygjan er varðveitsla. Vit leggja ikki longur so stóran dent á um ein er í røttum ella skeivum umhvørvi, men royna at vísa á røttu leiðina, sigur Poul Færø.

—Ungdómurin í dag er nógv meira saman í dag enn fyrr, eitt nú innan ítróttina. Okkara endamál er at læra ungdomin hvussu hann skal fyrihalda seg har hann er, sigur hann.

—Um vit ikki gingu hesa leiðina, so meti eg, at Brøðrasamkoman skjótt hevði verið ein samkoma, bert av eldri fólki. Í dag hevur ungdomurin týðningarmesta leiklutin í samkomuni, sigur Poul Færø.

—Tá eg var smádrongur, var hugsanin hjá samkomuni nógv strangari, enn hon er í dag. Hetta var neyðugt tá, men í dag er tíðin ein onnur, og skal samkoman mennast, so mugu vit laga okkum eftir tíðini, sigur Poul Færø.

Útimøtir

Hvat er endamálið við

útimøtum?

—Endamálið er tað sama, at vísa fólki á leiðina. Eg minnst serliga fyrr, tá vit høvdu fundir í Vágstúni, tá kom nógv fólki saman, eisini drukkið fólki. Og eg veit um fólki, sum sóu, at leiðin tey gingu var ein undirgangsléið, og tey stóðu á og rættaðu kós. Men fráfallið hevur eisini verið stórt, sigur Poul Færø.

—Ein av grundstøðlunum í okkara samkomu er kórið. Her er ungdomurin kjarnin. Eg haldi tað er ófört, at tey megna at syngja so væl, tí ungdomurin flytur, og útskiptingin er stór í kórinum. Tó er tað nøkur, sum hava sungið í mong ár, sigur Poul Færø.

jústinus

Norðstevnuteitið

Býráðlimirnir fáa stikkpillarar

—Næstan øll manningin í Norðoyarstevnuteitinum er skift út, sigur Bina Poulsen, sum er ein av oddafiskunum

Norðoyarstevnuteitið er eitt tiltak, sum dregur nógv fólki. Her er skemt, leikur og sangur og lokala tilfarið hevur stóran týdning.

—Í ár fara vit at gera eitt sindur burtúr okkara býráðslimur. Vit fara ikki at herma eftir teimum, men heldur at koma við speiskum "stikkpillarum", sigur Bina Poulsen.

—Annars fara vit at gera eitt sindur burtúr okkara landsliðið, og so verður ymiskt annað á skránni, eitt nú sangur, sigur hon.

Bert nýtt fólki

—Næstan øll manningin sum skipar fyri Norðoyarstevnuteitinum er nýggj og tað eru ógvuliga ung fólki sum hesuferð fara á pall.

—Tey flestu eru undir 20 ár og eini sek liggja millum 13-14 ár. Leikararnir hava sjálvir skrivað tekstirnar. Edda, Jógván Ósá og Jógván Ravnsfjall hava skrivað sangirnar. Livandi tónleikur verður eisini undir sýningunum, tveir 17 ára gamlir fara at spæla, annar synthesizara og hin guitar, sigur Bina Poulsen.

Orlov

Ólavur Klakk hevur í mong ár verið ein av grundstøðlunum undir Norðoyarstevnuteitinum.

Vit hittu hann í telefonini millum klirrandi fløskurnar á Føroya Bjór, har hann arbeidir.

—Í ár ætli eg mær at hava fri á Norðoyarstevnu. Tað havi eg ikki havt í mong, mong ár. Nú skal eg út at

Bina Poulsen: "Teitið figgjar okkara framfærslur gjøgnum árið. Mynd: Jens Kristian"

heilsa uppá fólki og eg verið ikki við í Norðoyarstevnuteitinum, sigur Ólavur Klakk.

Figgjarligt iskoyti

—Norðoyarstevnuteitið hevur figgja teir sjónleikir, sum vit hava spælt gjøgnum árið. Tað eru ongar útreiðslur av

teitinum. Bert ein vanligur pallur og teitið hevur givið pening. Vit hava eisini spælt aftaná stevnuna, fyri fullum húsi. Venjingin byrjar vanliga 14 dagar framman undan stevnuni, sigur Bina Poulsen.

jústinus

A pallinum. Mynd: Jens Kristian

